

Den Haag, 12 juli 2016

In uw bovengenoemde brief van 2 mei 2016 verzoekt u om een reactie op een brief die u heeft ontvangen van R.A.E.B. te D. (hierna: de briefschrijver) van 12 april 2016. In deze brief wordt door de briefschrijver gesteld dat het om diverse redenen onwenselijk is dat de Staat met de btw de aanschaf van vakantiewoningen subsidieert. Zo wordt in de brief het geval gegeven van een mevrouw die binnen enkele jaren na aanschaf een groot verlies leed met haar vakantiewoning, omdat ze contractueel verplicht was om deze bij verkoop aan te bieden aan de uitbater van het vakantiepark.

De briefschrijver doet een aantal voorstellen. Ik ga hier, mede namens de Minister van Financiën, graag per punt op in.

1. De briefschrijver is van mening dat er bij de verhuur van slechts één vakantiewoning onvoldoende grond is om ondernemerschap voor de btw te veronderstellen.

Het begrip ondernemer voor de btw is een Uniebegrip dat in de Nederlandse regelgeving is omgezet. Dit begrip ondernemer moet ruim worden opgevat op grond van de rechtspraak van het Hof van Justitie EU. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de «zaak Fuchs» over btw-plicht en zonnepanelen eigenaren (C-219/12).

De Wet op de omzetbelasting 1968 bepaalt dat een ieder die zelfstandig een vermogensbestanddeel exploiteert om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen ondernemer is. Of aan deze voorwaarden is voldaan en er dus sprake is van ondernemerschap, dient te worden beoordeeld – conform de hiervoor genoemde «zaak Fuchs» – op grond van alle feiten en omstandigheden van het geval. Deze beoordeling is voorbehouden aan de inspecteur. In algemene zin kan niettemin worden gesteld dat er bij commerciële verhuur van slechts één vakantiewoning sprake zou kunnen zijn van ondernemerschap.

2. De briefschrijver stelt voor om de kleine ondernemersregeling in de btw af te schaffen.

Administratieve verplichtingen die voortvloeien uit de btw drukken relatief zwaar op kleine ondernemers. Om die reden verleent de zogenaamde kleine ondernemersregeling een vermindering van belasting aan kleine ondernemers. Deze vermindering is maximaal even groot als de door de kleine ondernemer af te dragen btw en kan niet hoger zijn dan € 1.345. In dat laatste geval kan de kleine ondernemer verzoeken om ontheven te worden van administratieve verplichtingen.

Gelet op deze functie van de kleine ondernemersregeling ben ik niet voornemens om deze regeling af te schaffen. Wel zie ik in meer algemene zin de mogelijkheid om de huidige regeling verder te vereenvoudigen. Nader onderzoek zal duidelijk maken of daar mogelijkheden toe zijn.

3. De briefschrijver stelt voor om de verkoop van vakantiewoningen als beleggingsobjecten boven € 100.000 onder toezicht van de Autoriteit Financiële Markten (hierna: AFM) te brengen.

De AFM houdt sinds 2006 toezicht op aanbieders van beleggingsobjecten. Aanbieders van vakantievastgoed zijn in de praktijk vaak vrijgesteld van vergunningplicht. Dit is sinds 1 januari 2012 het geval als de objecten (de vakantiewoningen) een nominale waarde hebben van minstens € 100.000 per object. Deze grens was eerder € 50.000 en is in 2010 verhoogd naar aanleiding van een amendement van de leden Blanksma-van der Heuvel (CDA) en Irrgang (SP).¹

Over de resultaten van het toezicht op beleggingsobjecten en vrijgestelden van toezicht is in 2014 een rapport verschenen, waarin de AFM aangaf betrekkelijk weinig risico's geconstateerd te hebben.² De overtredingen van de vrijgestelden betroffen grotendeels overtredingen op het gebied van informatieverstrekking in de vorm van de mededeling dat buiten toezicht wordt belegd. De afgelopen jaren is om die reden bij de vrijgestelden met name gehandhaafd op het naleven van de regels op gebied van informatieverstrekking.

Uw signaal is onder de aandacht van de AFM gebracht. De AFM is echter met de Minister van Financiën van mening dat momenteel onvoldoende aanleiding bestaat om de huidige vrijstellingsgrens voor beleggingsobjecten van € 100.000 verder te verhogen.

4. De briefschrijver stelt voor om een einde te maken aan de volgens de briefschrijver bestaande wildgroei van vakantieparken in bepaalde regio's in Nederland.

Wat dit voorstel betreft, merk ik op dat het Ministerie van Economische Zaken, verantwoordelijk voor de stimulering van inkomend toerisme en ondernemerschap, geen specifiek beleid voert gericht op de omvang van de markt voor of aantallen van recreatiewoningen. Het is aan de gemeenten om in dit kader vergunningen te verlenen.

Mede namens de Minister van Financiën,

de Staatssecretaris van Financiën,
E.D. Wiebes

¹ <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/dossier/32036/kst-32036-17?resultIndex=33&sorttype=1&sortorder=4>.

² <https://www.afm.nl/~profmedia/files/rapporten/2014/rapport-beleggingsobjecten.ashx?la=nl-nl>.